

brugte til at taxere. Nu er jo Overformynderiets Bestyrelse, forsaavidt Udlaan af Midlerne angaaer, i Loven af 26de Mai 1868 indrettet som en Laanebestyrelse i de forskjellige Dele af Landet, der i Forbindelse med Overformynderen afgjør Udlaanene, og forsaavidt de ikke kunne blive enige, kan der appelleres til Justitsministeren. Det forekommer mig derfor, at det Naturlige og det, der vilde være meest i Eighed med, hvad der skeer i Creditforeningerne, var, at man lod Laanebestyrelserne udnævne de Mænd, som skulde bruges til Taxationer i Anledning af Udlaan af slige Midler. Dersom disse Mænd tillige skulde bruges med Hensyn til Udlaanet af andre under offentligt Tilsyn staaende Midler foruden Overformynderiets, kunde man maaffemene, at det var nødvendigt, at der ogsaa fra det Offentliges Side havde en større Indflydelse paa Valget; men det maa erindres, at der i selve Laanebestyrelserne, der ere indrettede ved Loven af 26de Mai 1868, ogsaa er Mænd, der ere udnævnte, blandt Andet een af Justitsministeren, og der vilde altsaa i den Henseende heller ikke være nogen Betænkelighed ved at gaae den af mig antydede Vej. Naar dette nu var Tilfældet, at man ikke havde nogen særlig Formand for Taxationsmændene i de enkelte Kredse, og man tillige, lod Taxationsmændene udpege af Laanebestyrelserne, vilde Fremgangsmaaden, istedetfor at være den, som her er antydet i Lovforslagets § 7, at den, som ønsker Burdering af en Eiendom, henvender sig til Formanden for Taxationskredsen med en skriftlig Begjæring, med stor Væghed kunne forandres derhen, at den Paa-gjældende henvender sig til Formanden for Laanebestyrelsen i vedkommende Kreds og derfra faaer det øvrige Fornødne foranstaltet. Det forekommer mig, at der efter Lovforslaget bliver en saadan Masse af Formænd eller smaa Bestillingsmænd omkring i Landet, at det tilfaldt bliver et heelt Vildere, og i dette Tilfælde anseer jeg det for at være aldeles overflødig, naar man iforveien har en for Udlaanet ansvarlig Bestyrelse i Kredsen, da at indrette en saadan ny Institution, hvorved man foranlediger fornøvede Henvendelser, idet den Mand, der vil have Laan, dog alligevel

kommer til at henvende sig til den, der staaer i Spidsen for Laanebestyrelsen. Jeg finder altsaa, at det vilde være lettere for Laansøgerne, naar man ikke oprettede disse nye Formænd, som her ere paataente. Forsaavidt man har villet, at der skulde være en Formand, for at der kunde tilveiebringes en noget større Gensærtehed i Taxationerne i Kredsen, forekommer det mig heller ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at søge dette opnaaet gennem en saadan Formand. Det er allerede i Lovforslaget forudsat, at der fra Justitsministeriets Side skal gives en Instrux til dem, der skulle foretage Taxationerne, og jeg antager, at der deri yderligere kunde bestemmes, at enhver Taxation skulde skee i Genhold til et af Ministeriet forekrevet Schema, saaledes at alle de Punkter, der have Interesse ved Bestemmelsen af en Eiendoms Værdi og dens Brugbarhed til at være Pant for Midler, som man vil skaffe en særlig betrygget Anvendelse, indeholdes deri; naar disse Punkter blive stillede op paa en saadan Maade, som Sagkyndige kunne stille dem op, maatte derigennem kunne opnaaes al den Sikkerhed, som i det Hele taget lader sig skaffe tilveie ved slige Taxationer. Det er ogsaa aabenbart, at der vilde indtræde en Besparelse, naar der ikke skulde være mere end 2 Mand tilstede ved disse Taxationer; skulde der i det Hele taget være flere tilstede, er der her idag af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløffe) bleven udtalt en Tanke, som forekommer mig ikke at have saalidt for sig, nemlig at lade Commissionen forstærkes med et Medlem af vedkommende Sogns Sogneraad, som man sandsynligviis vil kunne have uden nogen Betaling, eller i ethvert Tilfælde meget billigere end de Formænd, som ere paa-regnede i Lovforslaget. Værdt de Bestemmelser, som jeg troer maatte findes i et Taxationschema, er ogsaa den, at det udtryffeligt skulde bemærkes, at de, der have foretaget Taxationen, have været tilstede paa den Eiendom, som er bleven taxeret, thi man erindrer nok her i Thinget, at der i sin Tid, var en bekjendt Laanesag, hvor man fandt, at Taxationen var foregaaet paa den Maade, at vedkommende Taxationsmænd ikke havde været